

«Una persona del món de l'Església sap que és un pecat l'abús sexual»

La Fundació Vicki Bernadet considera que l'Església ha de fer neteja i expulsar els religiosos que hagin comès abusos sexuals i no enviar-los a missions a l'altra punta del món

Cartells penjats a la façana de l'arquebisbat de Tarragona contra els casos d'abusos sexuals | Jonathan Oca

L'Església està vivint un dels seus pitjors "moments", almenys dels últims temps, des que han sortit a la llum els casos d'abusos sexuals a menors per part de religiosos. Aquesta setmana l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, va sortir al pas de les informacions que havien aparegut sobre el cas d'abusos per part del mossèn Pere Llagostera que havien passat durant els anys 70 amb canalla de Constantí i també per aclarir els casos dels rectors de Constantí i Arbeca, Xavier Morell i Josep Maria Font (<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/30947/arquebisbe/tarragona/atribueix/abusos/mal/moment/dels/capellans>).

El màxim representant de l'Església a la demarcació va intentar apagar el foc però el que va aconseguir va ser vessar-hi més benzina. L'arquebisbe, tot i els matisos que ho va voler introduir a posteriori, va dir que els dos rectors "no són uns desgraciats, han pogut tenir els seus errors o faltes, però no són tan greus com per dir que han de ser secularitzats". En aquest sentit, va afegir que les accions d'alguns religiosos, com els abusos, poden ser a causa "d'un mal moment" dels mossens. Com era d'esperar, la reacció a aquestes paraules no es va fer esperar.

Des de la Fundació Vicki Bernadet consideren que les paraules de l'arquebisbe "són

desafortunades". Pilar Polo, relacions institucionals de la fundació, en declaracions a NacióTarragona ha etzibat que "una persona del món de l'Església sap que és un pecat (l'abús sexual)" i ha expressat que cal que es prenguin mesures urgents per abordar aquest tema. A més, Polo ha recordat que qualsevol entitat ha de ser responsable de la gent que hi té a dins, "si algú ha comès un delictes, l'entitat la de fe fora i no enviar-la a missions a l'altra punta del món".

La mateixa portaveu de la fundació ha manifestat que, seguint en termes religiosos, "la persona es pot haver confessat, que és la seva manera d'entendre el penediment i el perdó, i també és cert que existeix el secret de confessió però no es poden permetre aquestes situacions". Polo considera que "s'ha de fer neteja, si es vol tenir una entitat que serveix a la ciutadana, s'ha de ser transparent, útil i no encobrir coses".

Les portes de l'arquebisbat de Tarragona plenes de missatges contra els abusos sexuals Foto: Jonathan Oca

Celebra la valentia de les víctimes

Des de la fundació, que treballa des de 1997 en l'atenció integral, prevenció i sensibilització dels abusos sexuals a menors, celebren el pas endavant que estan fent les víctimes per denunciar-ho públicament.

(<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/30923/jm/ramon/victima/abusos/constantino/guardo/odi/esglesia/pero/ara/tenia/obligacio/etica/explicar-ho>) "En totes aquelles institucions, entitats o persones que tenen més poder és on els nens són més vulnerables i durant molts anys l'Església ha estat altament poderosa", ha expressat Polo, qui ha afegit que "se sabia que alguna cosa havia passat a dins l'Església perquè ja havien sortit casos a Europa i a Sud-amèrica però aquí semblava que sortien amb comptagotes".

Polo entén que fins ara no denunciessin que havien patit abusos perquè "es posava en dubte a les persones que ho deien" però "per fi s'ha destapat i ha passat el que havia de passar, que la

gent tingués el valor d'explicar que una persona de l'àmbit religiós va abusar d'ella quan era petit". "Les víctimes han trencat el silenci i ara tenen l'oportunitat de sentir-se poderoses i posar la responsabilitat a qui l'ha de tenir". La portaveu de la fundació etziba que "quan algú es passa la vida fent-nos sentir culpables a nosaltres, s'hauria de mirar per dins també i actuar".

Més seguretat per a la canalla

Polo considera que "estem en un punt en el qual tothom tenim clar que allà on hi ha nens hi ha d'haver una certa seguretat" i que "això que els nens marxaven amb qualsevol que tenia una certa aurèola de no sé què potser ja no passarà i serem més exigents d'allà on deixem els fills, Església inclosa".

Des de la Fundació Vicki Bernadet recorden que en tots els estaments, entitats i organitzacions on hi ha nens, hi ha risc que hi puguin haver abusos i per aquest motiu que prendre totes les mesures necessàries per a protegir els menors.

Aquesta entitat atén l'esgarrifosa xifra de 1.000 casos nous d'abusos sexuals a menors a Catalunya cada any i segons apunta, estudis realitzats a Espanya i en altres països de la Unió Europea, Estats Units i el Canadà, estimen que entre el 23 i el 25% de les nenes i entre el 10 i 15% dels nens pateixen abusos sexuals abans dels 17 anys. I que el 60% d'aquestes víctimes no rebrà cap tipus d'ajuda.

El colpidor relat amb música de Joan Reig

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=H4GLqvQmJWw>

Pilar Polo, relacions institucionals de la Fundació Vicki Bernadet ha assegurat que quan el jurat va voler premiar la cançó "Corvus" d'Els Pets no se sabia que la lletra escrita per Joan Reig era una peça autobiogràfica dels abusos que havia patit ell pe part de l'antic rector de Constantí, Pere Llagostera, durant els anys 70.

La cançó, que forma part del disc "Som", rebrà el Premi fada 2019 el 25 de febrer per ser "un projecte musical de qualitat i alhora valent, compromès i solidari amb la visualització dels abusos sexuals a la infància".

[nointext]

Què diu la cançó?

[despiece]"Tenia molta son i els ulls oberts com a pomes,
des d'aquella nit només dormia a estones.
Una figura en la foscor, estava mort de por.
Abriga't minyó, que a la nit fa frescor.

Com un àngel caigut que regnava en les tenebres,
cap al tard sortí de dins d'un cel de pedres
lluïnt les ales del pecat damunt la negra vall,
restant amagat, silent en el brancall.

Amb quin dret ens vas prendre aquell estiu
d'olor de préssecs i bicicletes prop del riu,
ball a la pista, tardes al tros i avellaners,
érem nens empaitant la vida pels carrers.

Perdona'ls que no saben el que fan,
va dir Jesús a la creu agonitzant,
un gran tro els núvols va esquinçar
l'esguard d'un infant es va trencar.

*On era el teu Déu quan la meva pell tocaves
i on era el meu quan jo espantat callava,
encara sento aquella olor de pa d'hòstia i vi dolç,
sotanes, sermons, creus cobertes de pols.*

*Una esquela al diari em fa tornar
a un vell refugi de muntanya anys enllà,
la teva màcula al taüt per sempre més,
si també els records el vent se'ls endugués.*

*Perdona'ls que no saben el que fan,
va dir Jesús a la creu agonitzant,
un gran tro els núvols va esquinçar,
l'esguard d'un infant es va trencar".*[despiece]
[nointext]

El testimoni anònim d'abusos sexuals

Aquest dissabte al migdia, un centenar s'han concentrat a les portes de l'Arquebisbat per repudiar les declaracions de l'arquebisbe (<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/30993/centenar/persones/deixen/clar/arquebisbat/canalla/es/sagrada>), Jaume Pujol i per rebutjar els abusos sexuals per part de "persones amb sotana". Durant l'acte, es va posar veu al colpidor testimoni d'una víctima (que vol mantenir l'anonimat) d'abusos.

En el text, carrega contra l'arquebisbe per les seves declaracions, ja que "m'han ferit profundament i em semblen un error irreparable" perquè els abusos "no són errors tan greus sinó que són perversions gravíssimes, tipificades com a delictes, que atempten directament contra els nens".

La víctima d'abusos assegura que els nens "arriben a ser adults carregats amb el trauma de la vergonya i de la por" i que a més, "es barreja amb un fals sentiment de culpa, sobretot si admiraven o apreciaven la persona que va abusar d'ells, la qual cosa encara els genera més vergonya". A més, li recorda a Pujol que "l'abús no és només sexual, també és un abús de poder".

Per cloure, manifesta que "el que m'ha fet més mal de les seves declaracions ha estat el menyspreu dels fets i, sobretot, la justificació" i per aquest motiu, "em sento directament atemptada, perquè les seves declaracions fan forts els monstres, els abusadors que necessiten ajuda i reeducació, no pas justificacions".

A continuació, el text de la carta al complet:

[despiece]ll.m. Sr. Jaume Pujol, no puc evitar dir-li, com a víctima d'abusos sexuals quan era nena, que les seves declaracions m'han ferit profundament i em semblen un error irreparable. Vostè diu que aquests mossens no van cometre uns "errors tan greus". Doncs no! El que van cometre van ser unes perversions gravíssimes, tipificades com a delictes, que atempten directament contra el bé més preuat de la nostra societat: els nens.

Uns nens que arriben a ser adults carregats amb el trauma de la vergonya i de la por, una por que es barreja amb un fals sentiment de culpa, sobretot si admiraven o apreciaven la persona que va abusar d'ells, la qual cosa encara els genera més vergonya.

L'abús no és tan sols sexual, també és un abús de poder que et paralitza i fa que la teva ment generi mecanismes de defensa volent esborrar-ho tot. Per aquest motiu, la indefensió del nen o nena és tan gran. La por i la vergonya ens acompanya de per vida, i fins que no arribes a la maduresa no tens la força suficient per enfrontar el trauma i reconèixer-te com a víctima. Però

aleshores ja és tard! El delictes ja ha prescrit i l'abusador ha seguit normalitzant les pràctiques, i el que és més greu: la societat ha seguit mirant cap a un altre costat sense adonar-se que, quan no reconeix el mal comès ni l'empremta de dolor que queda latent, està encobrint l'abusador.

¿Però és de veritat, que ens estan dient tot això? ¿M'ho diuen de veritat que l'Església, i vostè com a màxim representant de l'Arquebisbat de Tarragona, no són capaços de veure el MAL imprès als nostres infants? ¿De veritat no consideren que vulnerar la puresa màxima de la sexualitat d'un nen o d'una nena no és una perversió que els ha d'acompanyar de per vida? ¿De veritat no entén la complicitat directa que tenen els responsables eclesiàstics, en aquest cas l'Arquebisbat de Tarragona? ¿De veritat creu que vostès no hi tenen res a veure ara, quan, essent coneixedors de les tendències perverses (o "errors no tan greus", o com vostè en vulgui dir), decideixen tornar a posar en actiu aquests mossens? Això sí, tot deixant que el pas del temps i el canvi d'espai ajudi que aquells que a vegades cometen "errors dels quals se'n penediran de per vida" no puguin ser reconeguts per les seves pecaminoses tendències.

Deixi'm dir-li que aquests dos mossens no haurien d'haver tornat mai a tenir contacte amb la Parròquia. Jo no soc qui per dir si haurien de ser secularitzats o no, però l'Arquebisbat, com a coneixedor de les investigacions fetes pel Vaticà, els hauria d'haver allunyat dels nens.

Personalment, el que m'ha fet més mal de les seves declaracions ha estat el menyspreu dels fets i, sobretot, la justificació. Em sento directament atemptada, perquè les seves declaracions fan forts els monstres, els abusadors que necessiten ajuda i reeducació, no pas justificacions? Les justificacions ja se les busquen ells tot sols per poder mirar-se al mirall cada matí. No es poden justificar ni menystenir les pràctiques d'abusos sexuals a un menor: aquesta justificació reforça l'acció dels abusadors i afebleix les víctimes.

No! La justificació, per petita que sigui, no és ètica ni moral perquè això afecta directament la normalització i la minimització d'un mal endèmic en la nostra societat, un mal que hem d'arrencar de soca-rel tots els que èticament entenem que els abusos sexuals són sempre injustificables, però més encara quan vulneren la innocència dels nostres infants.

Déu meu! En la meua humil opinió, quan l'Església o els dirigents polítics justifiquen els abusos sexuals o menysprea el mal inferit, aleshores és quan l'Església perd tota la pàtina moral que se li pressuposa. [/despiece]